

караказански тѣ прѣчове¹⁾. Въ двомѣсячно-то си тука прѣбываніе чрѣзмѣрно ся наслаждавахъ, като глѣдахъ патріотическій распалень духъ и примѣрный-тъ постѣпокъ на тукашны тѣ жители къмъ отблъсваніе-то отъ тука на²⁾ грѣцкото мръсно фенерско иго и противостояніе то имъ да пріематъ владика, пратень отъ грѣцкій-тъ патрикъ. Не хаетъ³⁾, ето че най после доспѣ наложенный-тъ безъ волята на софіянцы пастырь — Негово Прѣумразіе г. Дорчо, съ когото караказански тѣ прѣчове⁴⁾ опытвають бродове-тѣ на нихни-тѣ нена-сытны корыстолюбія, и кажи, че успѣ да ся вмъкне въ общо то притяжаніе на градъ-тъ — митрополія-та, чрезъ неспособность та и недостойнство то на мѣст-ный-тъ имъ управитель Хасанъ Тахсенъ паша, на когото за нечути тѣ на друго мѣсто злоупотрѣблѣнія подолу ще говоря, и чрѣзъ мѣстно то чудовище хаджи Мана, съ прилагателно то хаджи Исмаиль, съ нѣколцына още негови приверженници, соинтриганти⁵⁾ и прѣдатели на народность та ны. Какво бѣше Дорчово то влизаніе въ градъ-тъ, какви прѣдпріятія той употрѣби слѣдъ присутствіе-то си, съ цѣль да привлече съ лукавства-та си народа въ прѣдишна та пропасть, въ коя то стѣняха най жалостно и най немилостиво горки тѣ българе на това мѣсто отъ предшественникъ-тъ му, и какъ съ естествено то си лукавство усвои и привлече реченный-тъ управитель по вода та си, да нанася на бѣдни тѣ и невинны тѣ жители сѣкакви непріятности и заплашуванія, за да ги убѣди да му ся покоряють и да го припознають за законенъ пастырь, съ когото наедно мисляха негли да пасжть вълчешки стадо то и наставлявать тирански. Но похвалны тѣ и неустрашими тѣ софіянцы совсѣмъ не ся измамиха, а еднакво постоянствуваха въ клѣтва та си, безъ да можаха да ги впримчатъ въ примкитѣ си. Сички тѣ тія ся обнародваха въ достопочтенный вашъ вѣстникъ и всякій, вѣрвамъ, че ги прочете съ особенно благоволеніе и вниманіе. Прѣставамъ вече да говоря за Дорча, който е оклѣпналъ уши, който е пишманъ не само, че е станалъ патришко мекере, но и защо ся е родилъ, и който съ всяка пошта, като гладенъ конь за праздна торба, чака отъ господаря си грѣцкій патрикъ нѣкоя радостна вѣсть, тоестъ⁶⁾ пакъ за заячваніе то на грѣцко то фенерско д. началство. Не ще ти бы скоро коле! Сѣкой българинъ разумѣ вече, че двѣ слѣпи орудія ся употрѣбиха отъ караказанскій⁷⁾ патрикъ отъ малко време насамъ, за да ся стараятъ великански чрѣзъ интриги тѣ си да увлѣчатъ пакъ българскій миренъ народъ въ прѣдишно то помраченіе и заблужденіе и да припознають пакъ връху си за глава духовното началство на грѣцкій патрикъ, отъ които поглавно-то е г. Дорчо, а по слабо то и по неопитно то прѣсный врачанскій деспотъ съ много то прилагателни Паисій, Пали свѣтъ и Маймунъ суратлія-та, за кого то слушаеме, че е донелъ съ себе си отъ Цариградъ червило и бѣлило, да ся мажи понѣкогаждъ, за да ся вижда по лжскавъ на епархіотки тѣ си.

1) Поправено: Фенерски-тѣ калугеры.

2) Прибавено.

3) Зачертано.

4) Прибавено: Фенерли-тѣ.

5) Поправено: сосплѣтници.

6) Поправено: т. е.

7) Поправено: фенерскій.